

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Illvstrivm Controversiarvm Biga.

Caraccioli, Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1619

Primum Argumentum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64242](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64242)

ctas. Sanè quidem iacta illic ab Apostolis Petro, & Paulo ipsorumque discipulis fidei semina in magnam messem excreuisse Inscriptio illa declarat, quæ adhuc extat in Hispania; eamque Neroni positam, bene in annum Christi 69. hoc est, paulò post dictorum Apostolorum necem Baroni-
us statuit. Libet autem hoc loco ipsam referre verbatim:

NERONI CL. CAES. AVG. PONT. MAXIM.
OB. PROVIN. LATRONIB. ET. HIS. QUI. NOVAM.
G^{NI}. HVM. SVPERSTITIONEM, INCVLGAR
PVRGATA M.

Viden' Lector Christiane, quàm inanis ista fuerit, & iactabunda adu-
latio. Ex ea tamen, vt dixi, habetur apertissimè, & Christianam Religionè
etiam tum in Hispania floruisse, & acerrimam extitisse Sexti Neronis
persecutionem, vt creditum sit Christi Ecclesiam ab eo penitus fuisse in
ea regione deletam.

Sed iam ad Iacobum mihi deueniendum est, qui ante hos omnes
Hispaniensem agrum Euangelij rore cæpit adspargere. Quod antequam
probem, profliganda mihi sunt quæ à nonneminè in contrarium obijci-
tur. Ea sane neque multa admodum, neque magna sunt, quamquam ex ijs
pleraque à Viro magno, & qui vnus instar multorum sit, producta. Eni-
tar autem ego diuino fretus auxilio adeò multa, & valida, atq; ex ijs non
pauca à nemine hactenus in hanc rem adducta proferre, vt tametsi postre-
mus in hanc arenam descenderim, æquis tamen Iudicibus actum agere
nequaquam videri queam.

Primum Argumentum.

^{2.}
APOSTOLI non discesserunt Ierosolymis, nisi post duodecim à
Christi morte annos, hoc est, à Christo nato 46. Atqui Iacobus ià
ab Herode occisus fuerat, vel anno Christi 42. videlicet anno pri-
mo Claudij Imp. vt ex Eusebio alijsque colligitur, vel, summùm, anno
Christi, 44. vt alijs quibusdam placet. Nullo igitur modo potuit ad His-
paniam proficisci. Antecedens traditur ab Apollonio grauissimo viro,
apud Eusebium lib. 5. Hist. Eccles. cap. 17. Eusebij verba hæc sunt: *Apollo-
nius antiquus Theologus agens aduersus Cataphrygas testatur, se traditione ac-
cepisse Saluatorem mandatum dedisse Apostolis, ne vsque ad duodecim annos ab Ie-
rosolymis discederent.* Quod Apollonij dictum videtur aliquatenus firmari
posse ex Luca i narrante post necem Stephani, dispersis ob Iudæorum per-
secutionem Christi discipulis, aliò alijs, Apostolos tamen adhuc perstitis-

se Ier-

se Ierosolymis: Facta est autem in illa die persecutio magna in Ecclesia, qua erant Ierosolymis, & omnes discipuli sunt per regiones Iudæa, & Samaria, præter Apostolos. Hæc Lucas. Ibidem autem diu moratos esse Apostolos, Ioannes Chrysofostomus apertè videtur asserere: Apostoli, inquit, k prædicauerunt Iudæis, longoque temporis spatio casti, & flagellati in Iudæa manantes, ac demum ab ipsis propulsi in gentes profecti sunt. Quamuis enim non dicat Chrysofostomus illos Ierosolymis præcisè, sed in Iudæa mansisse, nihil tamen id iuuat eos, qui Iacobi ad Hispanos accessum affirmant, tum quia ijs verbis Chrysofostomus adlusit fortasè ad Apollonij iam dictam traditionem, ac proinde Iudæam pro Ierosolymitana Ciuitate, & sub vrbis accepit; tum etiam quod satis sit Apostolos diu permanisè in Iudæa, ijs qui negantem partem tueri volunt.

K Hom. 7°
in Matth.

RESPONSIO.

NONNULLI, vt huic argumento faciant satis, obseruant, traditionis vocabulum, quod citra dubitationē latinè legitur apud Eusebium, Græcè dubitando scriptum fuisse, *ὡς ἐν παραδόσει* tanquam ex traditione. Alij verò Apollonij auctoritatem labefactare non sunt veriti; dixeruntque hunc Apollonium non esse illum nobilem & eruditum Urbis Senatorem, atque inelytum Christi martyrem, qui Commodò imperante passus est, sed alterum quendam longè, & tempore, & auctoritate inferiorem, qui scripsit aduersus Cataphrygas sub M. Aurelio, & L. Vero, aut forte diu post. Quocirca non esse eum tanti, vt dicto eius in re ista alijs grauissimis Scriptoribus adeo contraria, credi debeat. Et verò Baronius ipse tomo 1. Ann. 44. fatetur de illius Traditionis cum auctoritate, tum vetustate meritò posse dubitari. Nam quo pacto stare poterit, Apostolos Ierosolymis non discessisse ante duodecimum annum, si Petrus intra id tempus, & non diu post Stephani necem *pertraffat vniuersos, & deuenit ad sanctos qui habitabant Lydda*? Si anno Christi 44 hoc est triennio ante duodecimum assertum annum, non solum Ierosolymis ad finitima loca discessit, sed etiam Romam adisè, Eusebius in Chronico, & Baronius ipse alijque multi asseuerant? Imò, si anno sexto à Christi morte Petrus Antiochiam Syriæ abiit, ibique fundauit Christianorum Ecclesiam, vt idem Eusebius tradit in Chronico, factumque signat anno 4. Olympiadis ducentesimæ, nimirum ante hos duodecim annos & antequam Tiberius vita cessisset? Si idem Petrus anno à Christo nato 44. siuè, vt melius alij supputant 42. (vtique ante hos duodecim Apollonianos annos) exiit è carcere abiitque Cæsaream Stratonis, hoc est, non solum extra Ierusalem, sed etiam extra omnem Iudæam? Si Paulus, *cum adijt Ierosolymam videre Petrum*, (adijt autem anno Christi 39. hoc est diu ante hos duodecim annos, vt ex Epistola eius ad Gala-

1. Act. 9

1. Act. 10

1. Gal. 1

o Gal. 1

p Marc.
ult.1 lib. 2. de
Rom.
Pont. c. 6

tias cap. 1. latè, & doctè demonstrat Baronius Annali primo) nullum alium reperit Apostolum, o *prater Petrum, & Iacobum* Episcopum Ierosolymorum? Si Marcus, qui uti ex Eusebio colligitur, scripsit Euangeliū anno 2. Claudij, hoc est, à Christo nato 45. & ab eiusdem passione vndecimo, apertè tradit, iam tum profectos Ierosolymis Apostolos Euangeliū vbi que prædicasse *p Domino cooperante, & sermonem confirmante, sequentibus signis?* His alijsque multis quæ studioso sacrarum Historiarū facillè suppetent, profligari à non-nemine poterit penitusque reijci iam dicta Apollonij malè fundata traditio. At ego mitius atque adeò reuerentius cū vetusto illo Theologo quem Eusebius, vetustus, & ipse Historicus laudat, agendum puto. Patrum quippè dicta, quoad fieri licet, non prorsus amoliri sed dextera aliqua interpretatione emollire debemus. Dico igitur quod Illustrissimus & eruditissimus, Card. Bellarminus iam antea dixit, & scripsit, *quod illud Apollonij intelligi debere, Ne omnes simul Apostoli intra duodecim à Christi morte annos Ierosolymis excederent, sed semper eorum aliqui ibi sisteret.*

11 Vel (si mauis) exponendum est, Ne ante id tempus Apostoli ex ea Vrbe prorsus abirent, non amplius redituri. Hac quippè ratione omnes iam dictæ Apostolorum quorundam discessiones fieri potuerunt, seruato interim Christi mandato, ne Ierosolymis nisi post duodecim annos emigrarent. Solida, & apta videbitur eiusmodi interpretatio, si consideretur hac eadem ratione à Sacris Historicis dici Petrum tenuisse Romanā Sedē ann. 25. & Antiochenā, antequā Romā adijisset an. 7. videlicet, non totos hos annos perpetuò Romæ, vel Antiochiæ manendo, sed idētidem redeundo. Quin, & Baronius ipse tomo 1. Annal. ann. 58. hoc eodem modo exponit Lucæ verba A ct. 18. *Sedit autem (Paulus Corinthi) annum, & sex menses, docens apud eos Verbum Dei:* Nimirū, ut tametsi interea aliò atq; aliò; vti occasio erāt, abierit, continuò tamen eodē redierit. Fit verò sic debere Lucam exponi apertè ostendunt ipsiusmet Pauli verba 2. Cor. 12. *Ecce iam tertio hoc venio ad vos.* Similiter A ct. 20. scriptum est Paulum mansisse triennium Ephesi, cum tamen constet, non semper ibi eo triennio stetit sed ad alias interdum abiisse Ciuitates: Verum quia identidem Ephesum redijt, idē triennium ibi mansisse narratur. Igitur Assumptum illud in Argumento, aut penitus reiectum, aut idonea, & rationabili interpretatione expositum nihil prorsus habebit virium aduersus nostram de Iacobi ad Hispanias accessu sententiam.

12 Illud verò quod ex Luca subijciebatur, Apostolos, dilapsis licet post necem Stephani ob persecutionis sèuitiam discipulis aliò alijs, Ierosolymis nihilominus perstitisse, profectò non tollit eos ipsos aliquantò post, inde alium aliò, vti supra significauimus, emigrasse. Quæ. n. ratiocinatio

lic

lic colligat? Apostoli in persecutione mota post necem Stephani, quæ anno Christi 34. contigit, Ierosolymis manserunt, ergo vsque ad anno Christi 46. numquam indidem discesserunt? Apage ineptam illationem.

13. Aequè propemodum inepta est Confirmatio, quam ex Chryso-stomi verbis concinnant. Nam profectò non cogimur, verba illa Chryso-stomi, *et longo temporis spatio* pro totis duodecim annis intelligere: sed satis erit, vti mox aperit. imè ostendemus, si tres siue quatuor annos significet Longum quippè temporis spatium quatuor anni erant Apostolis duodecim, totum prorsus terrarum orbem peragrare parantibus.

Hom. 70.
in Matth'

SECUNDA ARGUMENTUM.

14. **F**RVSTRA B. Iacobus in Hispaniam prædicatum abiisset: Non est igitur id affirmandum. Antecedens probatur: nam neque Iudæis Hispaniæ incolis, neque gentibus potuisset prædicare. Non Iudæis; Hi quippè eo tempore nondum erant in Hispania; Falsum enim est (vt latè ostendit Ribera Commentario suo in Abdiam Prophetam) quod aliqui opinantur, præcepto Nabuchodonosor, post eiectionem Ierosolymis atque excæcatum ipsorum Regem Zedechiam, in Hispaniam Iudæos fuisse amandatos. Non gentibus; quia viuente Iacobo, nondum erat apertum ostium Gentibus. Primus siquidem est Gentibus ad Christi fidem traductus fuit Cornelius, vt patet Act. 10. Atqui circa idem tempus occisum fuisse Iacobum Lucas clarè insinuat Acto. 12. cum ait; *Eodem autem tempore misit Herodes Rex manus, vt affligeret quosdam de Ecclesia. Occidit autem Iacobum fratrem Ioannis gladio.* Quin etiam ex capite proximè præcedenti, hoc est, vndecimo, patet, vsque ad necem Iacobi neminem discipulorum prædicasse gentibus, sed solis Iudæis. Illi quidem (scribit Lucas) *qui dispersi fuerant à tribulatione, quæ facta est sub Stephano perambulauerunt vsq; Phœnicem, & Cyprum, & Antiochiam, nemini loquentes verbum, nisi solis Iudæis.* Quid clarius?

Act. 12.

RESPONSIO.

15. **N**EGANT Aduersarij B. Iacobum, vel ad Gentes, vel ad Iudæos in Hispania potuisse prædicare. Affirmo ego & ad Gentes, & ad Iudæos prædicasse. Audi quid Venantius Fortunatus ante annos mille de B. Iacobi prædicatione cecinerit:

Cultoris Domini totum sonus exit in orbem,

Nec locus est, vbi se gloria celsa neget,

Gentiles docet hic; Iudæos increpat idem:

Frustrificans quæ Deo seminat Orbe fidem.

Prædicauit igitur, & Iudæis, & Gentibus. Et Iudæi quidem in Hispania tunc erant, quicquid Ribera neget. Neque nobis profectò opus est, vt o-